

Nakon Argentine požar ekonomske krize nezadrživo se širi Južnom bolje reći Latinskom Amerikom.

Argentina, Venecuela, Brazil, Meksiko, Čile i konačno Urugvaj zahvaćeni su ekonomskim problemima kojima, u ovom trenutku, nije moguće predvidjeti daljnje kretanje. Stvari se odvijaju stihijski i svaki dan možemo očekivati novi «slučaj». Neke od navedenih zemalja svojevremeno su hvaljene kao dokaz neoliberalističke koncepcije sistema i politike. Sada se o tim «uspjesima» šuti.

SAD od Monroeve doktrine iz 1823. godine - «Amerika Amerikancima» - posebnu pažnju posvećuje Latinskoj Americi jer je stanje u tom području u izravnoj vezi sa SAD-om. To nije potrebno posebno dokazivati.

Sama u recesiji jer - anglosaski model privređivanja svoju osnovu nalazi u burzama – tržište kapitala, zbog raznoraznih «kombinacija», pokazuje visok stupanj nervoze. FED će reagirati sukladno interesima SAD-a i tako će ignorirati tržište za koje se u drugim zemljama putem svoje politike i putem međunarodnih institucija toliko zalaže. Vjerojatno, usprkos svojim domaćim problemima, SAD će morati intervenirati i tako pomoći zemljama Latinske Amerike. U protivnom može se očekivati povratak intervencionizmu od strane tih zemalja. Intervencionizam će se pokazati kao mogući put izlaska iz krize.

Treći i Četvrti svijet polako spoznaje da im globalizacija kao «jednosmjerna cesta» neće donijeti ništa dobrog. O tome sam nebrojno puta pisao na ovim stranicama. Afrika će pokušati – teško da će uspjeti – komponirati svoje zajedničko tržište kako bi se «odhrvala» utjecaju kapital odnosa i neoliberalizma što je za njih isto.

Češka republika također mijenja svoj pogled prema Europskoj uniji jer polako shvaća da je upitan njezin subjektivitet ukoliko neće u Europsku uniju ući kao partner. U Sloveniji, koja je pokazala što znači koncepcija i strategija razvoja, naklonost Evropskoj uniji je jasno profilirana. Nije to ljubav per se već se traže interesi koji će opravdavati ulazak u Europsku integraciju.

Sve navedeno i ono što se iz toga može zaključiti snažan su signal Hrvatskoj da nastavljanje postojeće politike neće biti dobro za Hrvatsku. Postojeća «filozofija» sve nas više udaljava od Prvog svijeta i usmjerava nas u Treći, nedaj Bože, i Četvrti svijet.